

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXIII, БРОЙ 10 (227) • 2013 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Посетен от Господа

“И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си. Тя имаше сестра на име Мария, която седна при краката на Исус и слушаше словото Му. А Марта, като беше заета с много прислужване, пристъпи и каза: Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да

прислужвам? Кажй ѝ тогава да ми помогне. Но Господ в отговор ѝ каза: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща, но едно е необходимо; и Мария избра добрата част, която няма да ѝ се отнеме.”

(Лука 10:38-42)

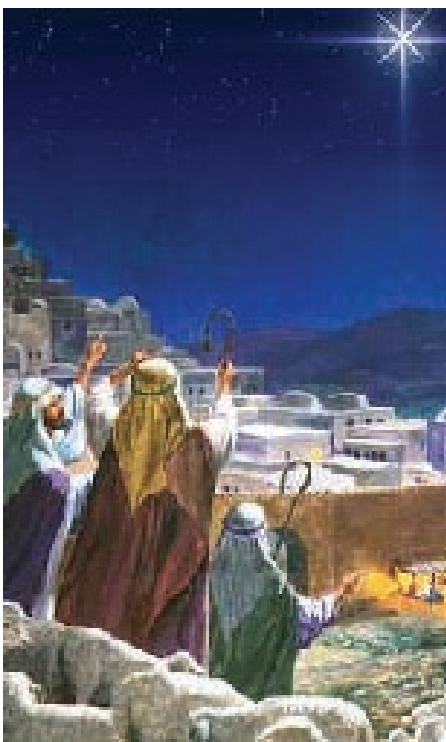
Тази конкретна случка е добре позната за нас. Тя е много интересна. В стих 38, в друг превод, казва: “Като вървяха по пътя, Исус влезе в едно село и някоя си жена на име Марта го покани у дома си”. Имаше разбирания и традиции, които според времето, в което живееше Исус, бяха установени. Тогава жена не можеше да покани мъж в дома си. Вярно е, че тя не беше сама, че тя беше със сестра си Мария и учениците на Исус също бяха там. Но така или иначе Марта беше инициаторът. Тя беше човекът, който искаше Исус, Учителят да дойде и да преседи у дома ѝ. Може да кажем “сигурно е било много интересно и много хора са искали да поканят Исус”. Но не трябва да забравяме, че Исус имаше със себе си 12 гладни апостола и още хора, които хо-

прод. на стр. 2 ➤

*Защото ни се роди Дете,
Син ни се даде;
И управлението ще бъде
на рамото Му;
И името Му ще бъде:
Чудесен, Съветник,
Бог Могъщ, Отец на
вечността, Княз на мира.
Управлението Му и мирът
непрестанно ще се
увеличават.
На Давидовия престол
и на Неговото царство,
за да го утвърди и
поддържа, чрез правосъдие
и чрез правда,
отсега и до века.*

(Исаия 7:6, 7)

↪ продължава от стр. 1
деха с Него. Да поканиш Исус в къщи означава да нахраниш не един, а 20 човека.

Много хора искаха да се ползват от словото, което Исус говореше - да слушат и приемат, но малко хора обаче искаха да поканят Исус в дома си и те да му послужат. Ако погледнем Марта, тя трябваше да се пребори с предубеждението за съвременното си. Освен това със сигурност Марта беше практичен човек. Въпросът "Дали ще има храна и място за всички", вълнуваше ума ѝ, но същевременно Марта беше с отворено сърце, за да покани Господа. Това, тя направи единствена от цялото село.

Всичко до тук е чудесно, но нещата започват да се обърват. Марта се вихри в домакинството, всички са нахранени. Исус започва да говори Слово, но в един момент атмосферата се променя. Един трябва да измие чиниите и да помете под масата, а друг, вместо да помага, иска да слуша. Плътта винаги се противи на Духа и ежедневните ангажименти искат да обсебят цялото ни време. Дори в неделя, преди да тръгнем на църква, със сигурност имаме някоя работа у дома несвършена – готвене, чистене, гледане на сериали. Всеки от нас живее в тяло, и всички имаме телесни нужди.

Исус откликна на поканата на Марта не просто да утоли глада си и след това да се изпъне на дивана. Исус дойде с цел в този дом. *"Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина"*.

(Ев. Матей 20:28)

На друго място в Евангелието от Йоан Исус беше казал на Своите ученици: *"Аз имам друга храна, която вие не знаете, Моята храна е да върша волята на Отца"*. Когато има някой, който желае да слуша Божието Слово, Исус не се интересува, колко е топла супата или колко добре е подредена масата. Исус не гледа на тези неща.

Да, но ние гледаме! И там е проблемът. В момента, в който земните неща станат по-важни от Господа, ние изпускаме времето, което можем да прекараме с Него.

Пропускаме целта, заради която сме Го поканили! Сигурно Марта знаеше как Господ с обяда на едно момченце нахрани 5000 мъже освен жените и децата (общо около 20 000 човека), но въпреки това продължи да се притеснява, как ще нахрани двадесет.

*Новият член на сем.
п-р Владимир и Борислава
Владимирови - Емануил,
роден на 24 ноември 2013 год.*

Когато Господ говореше притчата за сеяча, Той определи една категория от слушащите Словото: "Падналото сред тръните са тези, които слушат, но като си отидат, се задушават от грижи и богатства, и житейски удоволствия и не дават узрял плод." (Лука 8:14)

Три неща, които не дават плодът в живота ни да узрее.

Еклесиаст 6:11, 12 казва: *"Понеже има много неща, които умножават суетата — каква полза има човек от това? Защото кой знае какво е добро за човека в живота през малкото години на суетния му живот, който той прекарва като сянка? Защото кой ще каже на човека какво ще бъде след него под слънцето?"*

Има суетни неща, неща които умножават суетата и празнотата в живота ни. Това са нещата, които ни отклоняват от Господа.

Марта покани Исус у дома си, но не чу Неговото слово. Той не я хвана за ръката, не е сложи на сто-

ла и да каже: "Стига си шетала, слушай какво искам да ти кажа!"

Не, Исус започна да говори и когато говореше Марта избра да шета. Тази работа можеше и покъсно да бъде свършена, но покъсно Исус нямаше да Го има.

Не става ли и с нас същото? Когато каниш Господа, очаквай Неговото слово, Неговото действие. Трябва да разграничаваме времето което е за слушане от времето което е за шетане; времето което е за църква и времето което е за готвене. Има време за всяко нещо. Не може да използваме изцяло времето си само за слушане на Слово или са само за шетане. Най-важно е да разпознаем времето когато Господ е сред нас. Искам да ви кажа, че Марта беше духовен човек, вярваше в Господа. Но като практичен човек тя имаше своите занимания, които в един момент станаха толкова важни, че забрави за присъствието на Господа. Марта прилича също и на служител, който иска да служи на Бога непрестанно и в един момент забравя, че Господ иска да му послужи.

Толкова сме заети да служим на Бога, че забравяме за Него понякога. Но нека да сме готови когато отидем на църква Господ да ни послужи. Когато слушаме слово то да сме отделени само за това. Това е времето, в което Господ ни посещава и ни говори. В момента, в който Господ говори, аз искам да слушам. Нещата които трябва да бъдат свършени ще бъдат свършени после. Но сега искам да имам време да чуя какво Господ иска да ми каже.

Когато Исус и учениците Му се приближаваха към Ерусалим, виждаха две различни картини, различни неща. Учениците виждаха зданията на храма, тържеството, многото хора, светлините на града и еуфорията. Но Исус виждаше града и хората, които не разпознаваха Спасителя. Хората, които щяха да го разпънат и града, който щеше да бъде разрушен. Господ седна и плака за града, и каза: "Да беше знаел ти, поне в този ден това, което слушеше за мира ти, но сега е скрито от очите ти."

Сега нашите очи виждат младежите, които са пълни с хора и звучи рождествена музика и светска, и търговци, които правят големи печалби от празника, без да се интересуват от самия повод за празнуване – Господ Исус Христос.

Господ говори на всеки един от нас “да беше знаел” този момент. Да беше познал “денят, когато беше посетен” (Лука 19:44). Тази среща може да не се повтори, може да нямаме друга възможност.

Много неща умножават суетата и правят да губим времето и момента, в който Господ ни посещава и стои, и чака да Го послушаме? Има много неща, които може да направим, но има едно, което избра Мария, и това е доброто. Когато Исус започна да говори, тя остави чиниите, метлата, домашната работа и седна при нозете на Исус. В главата ѝ мислите бяха: “Това, което Исус има да ми каже, искам да го чуя, да не изпусна нито дума, без загуба.” Нито едно Слово на Бога няма да падне на земята напразно, но ще извърши работата си. Ако приемеш и прегърнеш Божието слово, тогава Господ ще работи в теб.

В края на случката Марта изгуби фокуса и причината за посещението на Господ. Тя започна да се сърди на сестра си, скара се на Исус и завърши със заповед към Господа. Погълнати от собствената ни програма, несвършващите ангажименти и безконечните планове, завършваме като Марта – изтощени и разневени на Бога. Като малки деца, които се сърдят на татко си, задето са изпуснали балончето си или са си счутили играчката.

Не винаги нещата, които вършим са лоши, но някои не са навремето си. *“И така, внимавайте добре как се държите – не като глупави, а като мъдри, като изкупувате благоприятното време, понеже дните са лоши.”*

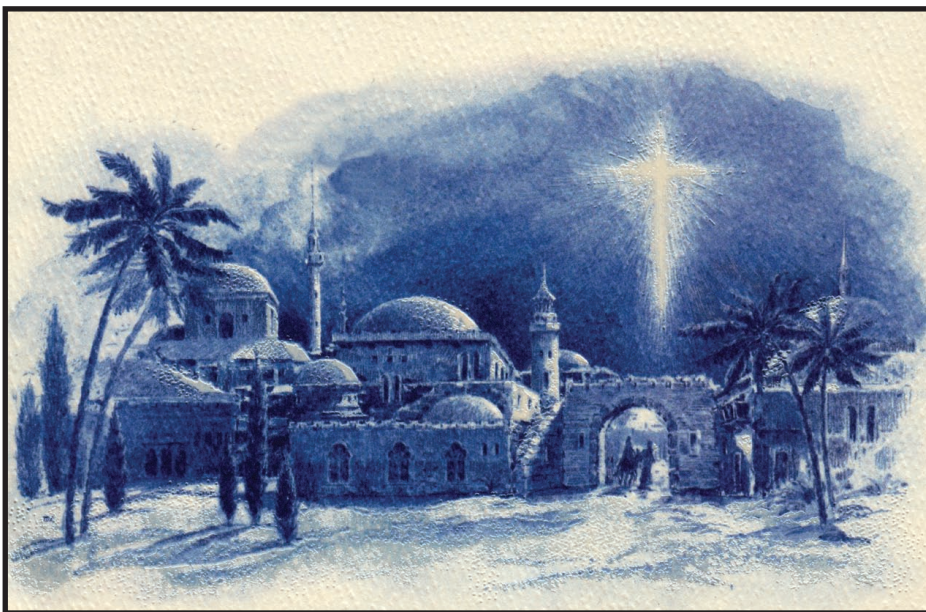
(Ефесяни 5:15, 16)

В тези прекрасни Рождествени дни, които Бог ни подарява, нека да държим “добрата част, която няма да ни се отнеме” – Неговото присъствие и Неговото слово.

Бог да Ви благослови!

П-р Владимир Владимиров

Тиха нощ, свята нощ...

Родината на тази песен е Бавария (1818 г.). Поетът Йосиф Моор бил свещеник в Обернсдорф, а композиторът – негов приятел, учителят Франц Грубер – органист в църквата.

Свещеникът веднъж посетил един болен, който живеел доста далеч. Било през месец декември.

Посещението, дивното небе, величествения тих пейзаж и двете села Арнсдорф и Обернсдорф ниско в долината при лунна светлина го пренесли в едно чудно настрояние – подобно на видение. Духом той видял пещерата, където Мария и Йосиф, изпълнени с радост, пазели Детето. Долината наоколо му се видяла като пасбището на овчарите, които пазели стадата си и с тръпнещи сърца тръгнали да търсят обещания Спасител. Понеже Моор носел в сърцето си същия силен копнеж към Изкупителя, той ясно виждал пред себе си тази картина.

Когато слязъл в долината при приятеля си Грубер, той бил приветстван най-любезно. В течение на разговора станало дума, че големият орган с тръбите в църквата е повреден. Моор казал: “Ние трябва да поднесем нещо ново, за слава на детето Исус. Аз ще съставя текста, а ти ще напишеш мелодията,

тъй като си способен на това.”

Двамата се съгласили.

Йосиф Моор си отишъл, светнал малката лампа и потънал в дълбоко размишление, преживявайки отново картините на тази вечер. Взел перото и описал това, което греело в душата му.

По обяд на следващия ден той представил на приятеля си текста на песента. Грубер го прочел и възкликнал: “Скъпи приятелю, това, което носиш, е небесен дар!”

Веднага седнал на пианото и за свирил мелодията, която добре познаваме: “Тиха нощ, свята нощ...”

Дошло Рождество Христово. Вместо повредения орган, един духов оркестър придружавал песните на празничното събрание. Накрая на богослужението свещеникът застанал до Грубер. След тихата и кратка прелюдия на цигулка църквата потреперила от силния бас и звучния тенор на двамата творци. Зазвучала величествената песен:

“Тиха нощ, свята нощ...”

Слушателите били пленени от обаянието на думите и мелодията, изляни в едно. В края на службата всички ги поздравили за чудно хубавата песен. Един стар човек стиснал ръката на учителя и казал: “Тази песен ще се пее и когато ние отдавна сме умрели.” Така и станало!

Овчари и ангели

И на същото място имаше овчари, които живееха в полето и пазеха нощна стража около стадото си. И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия. И те се уплашиха много. Но ангелът им рече: „Не бойте се, защото ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът, ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли.

И заедно с ангела се намери множество небесно войнство, което хвалеше Бога, казвайки: „Слава на Бога във висините и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.“

Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите си рекоха един на друг: „Нека отидем тогава във Витлеем, и нека видим това, що е станало, което Господ ни изяви. И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосифа и Младенеца, лежащ в яслите. И като видяха, разказаха, каквото им беше известно за това детенце. И всичките като чува, се зачудиха за това, което овчарите им казаха.

(Лука 2:8-18)

Чудно е, че първата вест за рождението на Исус получиха овчарите. Ортодоксалните юдеи презирали овчарите. Причината била в това, че те не спазвали различните детайли на еврейския закон, като: умиване на ръцете, на съдове и най-вече неспазване на съботата. Известно е, че стадата се нуждаят от много внимание и грижи. И все пак юдеите не признавали това и гледали на овчарите отвисоко.

Но ето че на тези обикновени полски хора била донесена за пръв път Благата вест. Както знаем, в Храма в Ерусалим се принасяли в жертва на Бога едногодишни агънца. Много вероятно е администрацията на Храма да е вземала тези агънца от витлеемските овчари. Следователно, овчарите са вършели и важна работа за жертвоприношението в Храма.

В нощта на Рождество Христово овчарите били на паша със своите стада и първи на земята видели Божествената светлина. После хор от ангели запял, а след това се получило небесното послание. Овчарите били изумени, със страх и радост

приели Благата вест и потърсили новородения Младенец в техните кошари. И всичко станало в съпровод на музика от небесен хор.

Според еврейските обичаи, при раждането на дете е била поръчвана музика, с която се отбелязва това събитие. Исус се родил в скромна кошара във Витлеем и не би могло да има церемония на това място. Но колко изумително - вместо земна, звучала небесна музика! И ангели пели на Исуса песни, които не биха могли да изпеят и най-добрите певци!

Четейки тези редове от Библията ние разбираме, че раждането на Божия Син е станало при много бедни условия. Той се родил в кошара и бил положен в скотски ясли, за да се сбъдне пророчеството за Него, че ще бъде Агнец Божий и ще пострада за греховете на света. Мнозина са очаквали, че Месията ще се роди в дворец или замък, но напразно! За Него не е имало място дори в странноприемницата на град Витлеем.

Един европейски монарх често тревожел своите придворни за-

това, че обичал тайно да напуска двореца и да се разхожда инкогнито сред бедния народ. Когато го попитали защо прави това и се излага на опасност, той отговарял: „Аз не мога да управлявам хора, за които не зная как живеят.“

Християнската вяра потвърждава великата мисъл, че Бог се е снизходил и слязъл, за да живее между нас и то при най-бедните условия.

„Имайте в себе си същия дух, който беше в Христа Исуса; Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко и като взе на Себе си образ на слуга и стана подобен на човеците, и като се намери в човешки образ, смири Себе си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. Затова и Бог го превъзвиши, и Му подари името, което е над всяко друго име; така щото в Исусовото име да се поклонят всяко коляно от небесните, земните и подземните същества. И всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ за слава на Бога Отца.“ (Филипяни 2:5-11)

До читателите на в-к Божието слово

Благодарим на Бога всеки път, когато си спомняме за вас. Бог, който е заногнал добро дело във вас, ще го усъвършенства. Бъдете насърчени! Господ е близо. Каквото и да ви се случи, вярвайте, че всичко съдейства за добро на тези, които любят Бога и са призвани според благото Му намерение.

Нека Рождество Христово ви донесе благословение и да имате успешна 2014 година! Радост да ви съпътства и да бъдете опазени в здраве! Бог на всяка благодат да бъде с всички вас!

От редакцията

Да живеем в светлината!

“В началото беше Словото. И Словото беше у Бога. И Словото беше Бог. То в начало беше у Бога. Всичко това стана чрез Него; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. В Него беше животът и животът беше светлина на човеците... Той беше в света и света чрез Него стана; но светът не Го позна. А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи чада, т.е. на тези, които вярват в Неговото име. И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.”

(Ев. Йоан 1:1... 14)

Исус Христос е живото Слово и светлината

Прави силно впечатление с каква увереност Йоан пише за тези неща и това не е случайно. Както той заявява в първото си послание той е свидетел и лично се е уверил в това, за което пише. Той е любимият ученик на Христос, който е с Исус от началото и до края на земното служение на Спасителя и затова казва: “Ние го чухме, видяхме със собствените си очи, наблюда-

вахме и докосвахме с ръцете си”. И в този процес са участвали три от сетивата на Йоан, с които е възприел личността, живота и служението на Христос, което му дава увереност да твърди, че Той е Месията, Животът и Светлината, която идва от Бога и озарява всеки човек.

Бог очаква да живеем в Неговата светлина

“Посланието, което чухме от Него и известяваме на вас, е, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина. Ако казваме, че имаме общение с Бога, но продължаваме да живеем в тъмнината, значи сме лъжци и не следваме истината. Но ако живеем в светлината, както Той е в светлината, тогава имаме общение един с друг и кръвта на неговия Син Исус ни очиства от всякакъв грях. Ако казваме, че сме безгрешни, сами заблуждаваме себе си и истината не е в нас. Но ако признаваме греховете си, Бог ще ни прости. Той ще ни очисти от всички злини, които сме извършили, защото държи на думата си и е справедлив. Ако казваме, че не сме съгрешавали, обявяваме Бога за лъжец и словото му няма място в живота ни.” (1 Йоан 1:5-10)

Това е посланието, което Исус

Христос като Живото Слово превъплъти и донесе на хората.

Светът се опитва да ни докаже, че не всичко е черно и бяло и че има много нюанси на сивото.

Измислят се понятия като “благородна лъжа”... Какво благородство може да има в една лъжа и кой би желал да бъде лъган благородно?...

Апостол Павел пише в своите Послания, че никой не е безгрешен, но веднъж оправдани от греха чрез вяра в Исус Христос, Бог очаква от нас да живеем в Неговата светлина като думите и делата ни свидетелстват, че действително сме се покаяли. Той разкрива, че има разлика между съгрешаване, т.е. отделни прояви на слабост и отклонения от Христовия модел и съзнателен живот в грях. Именно това има предвид Йоан, когато говори за живот в светлината. Същевременно, ако съзнателно живеем в грях, ние живеем в тъмнина и нямаме общение с Бога.

Ето защо е важно какви избори правим в живота си. Изборите, които правим днес определят какви ще бъдем утре и в крайна сметка как ще завърши земният ни път и дали ще наследим вечен живот с Бога или не.

П-р Емануил Тотев

В светлият празник - Рождество Христово, всеки от нас усеща галещите душата спомени от детството. Време на безгрижност и невинност, когато светът ни се вижда чуден, а действителността - приказка!

Бъдни вечер! Студена, зимна, бяла нощ. Във всяко прозорче блещука светлина. Вътре е топло и приятно. Скромната софра е наредена с постни ястия - сармите и ошафа разнасят своя апетитен аромат, а в средата е сложена специално омесената пита. В кошничка-

Рождество от старо време!

та край софрата - орехи и сушени сливи. Всеки чака домакинята да покани за вечеря. Но какво е тържеството ако не започне с молитва? Най-старият в семейството благославя храната и всички смирено казват: "Амин!"

Тиха нощ, свята нощ - когато Младенецът, Спасителят на света, е положен в скромни ясли! И отново поглеждаме към звездите в небето и сякаш търсим ярката Витлеемска звезда и отново чуваме песента на Ангелския хор: **"Слава на Бога във висините и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение."**

Събужда се вечният копнеж на човешката душа за чистота и възвишеност и всички тайно търсят изгубения рай. Родилият се в пещера на Витлеемските овчари Богочовек -Христос не преставаше да зове към мир и добра воля.

Нека Рождественият химн на ангелите вестноосци да разведри напрегнатата атмосфера в твоето небе! Спомни си за своите близки. Огледай се, стори добро. Сред болести, сълзи, глад, безработица и катастрофи. Дори в най-страдалната душа гори духовен огън, разпален от вярата ни в Господа Христа. Езичеството със своите мрачни традиции и обичаи смутено се притаява от светлината на Витлеемската звезда. Изгря "Слънцето на правдата" с целебни животворни лъчи. Започна нова ера!

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

Любовта на Бога Отца, благодатта на Господа Исуса Христа и общението на Святия Дух да бъде с нас, за да пораснем в помазание и да се радваме на всяко преуспяване - духовно и материално.

Емануил - Бог с нас!

Доведете децата в Неделното училище!

Младежко и тийнейджърско!

Хваление; Изучаване на Библията; Приятелство; Време на общение; Празници; Конкурси за таланти.

Кога: Всеки петък от 18:30ч.

Къде: Молитвен дом, ж.к. Люлин 8, ул. "Гоце Делчев" 34

Дванадесетгодишният Исус в храма

Предстоял голям празник в Израил. Пасха! Много хора от цялата страна тръгнаха на път. Всички искали да празнуват Пасха в Йерусалим. Многолюдно било в тия дни по пътищата на страната. Мъже, жени, деца - всички вървели към Йерусалим. Йосиф, Мария и Исус също тръгнали от Назарет, където живеели досега, за Йерусалим. Исус навършил дванадесет години и можел вече спокойно да пътешества. Йосиф, Мария и Исус не тръгнали сами: заедно с тях вървели техните роднини и приятели. Настроението на всички било прекрасно и те през целия път пеели песни, съчинени някога от цар Давид.

В Йерусалим Йосиф, Мария и Исус отседнали в една къща. Заедно с останалите евреи всеки ден ходели в храма. Исус не бил винаги редом с Мария и Йосиф, но те не се вълнували: Той растял като много послушно момче.

Минали няколко дни. Празникът завършил и хората си тръгнали обратно за къщи. Йосиф и Мария потеглили заедно с останалите. По пътя те спокойно разговаряли с приятелите си, защото мислели, че Исус върви след тях с останалите деца.

Така минал денят, а когато настъпила вечерта и всички спрели за нощувка, Йосиф попитал Мария: „Къде е все пак Исус?“ Започнали да Го търсят, но никъде не могли да Го намерят. „Не сте ли виждали нашия Исус?“ - питали развълнуваните Мария и Йосиф. Но никой не знаел къде е

Момчето. „Не Го ли намерим тук, ще трябва да се върнем в Йерусалим“ - казвали си Йосиф и Мария. Дълго търсили те Исуса и като не Го открили, през нощта тръгнали обратно за Йерусалим. Мария и Йосиф пристигнали в града рано сутринта и веднага се отправили към дома, където били отседнали по време на празниците. Но Исус Го нямало и там. Ужасно изплашени и развълнувани, те започнали да Го търсят из многолюдните улици на Йерусалим. На третия ден, съвсем измъчени, дошли в храма. Видели много хора. Това били иерусалимските свещеници, наредени в кръг, а по средата на кръга стоял Исус. Свещениците

задавали на Исус най-трудни въпроси за Бога, а Той им отговарял с лекота. Всички Го слушали и се удивлявали на разума Му. „Откъде такова малко Момче би могло да знае такива сложни неща?“ - чудели се те.

Мария приближила към Него и попитала: „Сине, защо си останал тук? Ние Те търсихме навсякъде и ужасно се разтревожихме.“ Исус отговорил: „Защо е трябвало да Ме търсите? Нима не знаете, че съм зает с работите на Моя Баща, Който живее на небето?“ Баща на Исус бил Бог и Исус говорел с хората за Бога. След това Исус се простил със свещениците и заедно с Йосиф и Мария тръгнал за къщи, за Назарет.

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р *Вл. и Б. Владимирови*
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2014 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428